

1366**USTAWA**

z dnia 26 lipca 2001 r.

o zmianie ustawy — Prawo łowieckie.

Art. 1. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. — Prawo łowieckie (Dz. U. Nr 147, poz. 713, z 1997 r. Nr 14, poz. 72, Nr 60, poz. 369, Nr 88, poz. 554, Nr 110, poz. 715 i Nr 133, poz. 884, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 40, poz. 401, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 81, poz. 875 i Nr 110, poz. 1189) wprowadza się następujące zmiany:

1) użyte w art. 4 w ust. 2 w pkt 2, w art. 5, w art. 6, w art. 15 w ust. 4, w art. 16 w ust. 2, w art. 23 w ust. 2, w art. 28 w ust. 2 i 3, w art. 32 w ust. 3, w art. 34 w pkt 12, w art. 38 w ust. 1 w pkt 8, w art. 41 w ust. 1 i 2, w art. 43 w ust. 2 i 3 i w art. 44 w ust. 1, 3 i 4, w różnych przypadkach, wyrazy „Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych

i Leśnictwa” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw środowiska”;

2) użyte w art. 5 i w art. 44 w ust. 1, w różnych przypadkach, wyrazy „Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw rolnictwa”;

3) rozdział 4 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 4

Zezwolenia

Art. 17. 1. Uzyskania zezwolenia wymaga wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie:

- 1) obrotu zwierzyną żywą, z wyłączeniem sprzedaży dokonywanej przez dzierżawców i zarządców obwodów łowieckich na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) obrotu tuszami zwierzyny i ich częściami, z wyłączeniem, o którym mowa w pkt 1,
- 3) sprzedaży usług turystycznych obejmujących:
 - a) polowania wykonywane przez cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) polowania za granicą.

2. Organem właściwym do wydania, odmowy wydania i cofnięcia zezwolenia jest minister właściwy do spraw środowiska, zwany dalej «organem zezwalającym».

Art. 18. Wniosek o wydanie zezwolenia powinien zawierać informacje o uprzednim wykonywaniu działalności gospodarczej wymagającej uzyskania zezwolenia, o którego wydanie ubiega się przedsiębiorca.

Art. 18a. 1. Do wniosku o wydanie zezwolenia załącza się:

- 1) odpis z rejestru przedsiębiorców prowadzonego na podstawie przepisów o Krajowym Rejestrze Sądowym,
- 2) zaświadczenie o nadanym przedsiębiorcy numerze identyfikacyjnym, wydane na podstawie przepisów o statystyce publicznej,
- 3) umowę o ustanowienie zabezpieczenia majątkowego, o którym mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1,
- 4) informację o niekaralności przedsiębiorcy lub osób kierujących jego działalnością za przestępstwa, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 2, wydawaną

na podstawie przepisów o Krajowym Rejestrze Karnym.

2. Do wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 3, załącza się ponadto:

- 1) zaświadczenie o złożonym z wynikiem pozytywnym przez przedsiębiorcę lub osobę przez niego zatrudnioną egzaminie, o którym mowa w art. 19 ust. 2 pkt 1,
- 2) odpis z księgi rejestrowej prowadzonej na podstawie przepisów o usługach turystycznych, potwierdzający uzyskanie zezwolenia, o którym mowa w art. 19 ust. 2 pkt 2, jeżeli przepisy o usługach turystycznych wymagają jego uzyskania.

Art. 19. 1. Warunkiem uzyskania zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej, o której mowa w art. 17 ust. 1, jest:

- 1) ustanowienie przez przedsiębiorcę zabezpieczenia majątkowego roszczeń osób trzecich z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez przedsiębiorcę,
- 2) niekaralność przedsiębiorcy lub osób kierujących jego działalnością za przestępstwo określone ustawą oraz przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu.

2. Warunkiem uzyskania zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 3, jest ponadto:

- 1) złożenie z wynikiem pozytywnym przez przedsiębiorcę lub osobę przez niego zatrudnioną egzaminu ze znajomości zasad wykonywania polowania oraz zasad ochrony przyrody,
- 2) posiadanie przez przedsiębiorcę zezwolenia na działalność organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, jeżeli przepisy o usługach turystycznych wymagają jego uzyskania.

Art. 19a. 1. Ustanowienie zabezpieczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1, polega na zawarciu:

- 1) umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej bądź
- 2) umowy gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej.

2. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość zabezpieczeń, o których mowa w ust. 1. Wysokość zabezpieczeń, o któ-

rych mowa w ust. 1, nie będzie ograniczała wykonywania działalności gospodarczej, o której mowa w art. 17 ust. 1.

Art. 19b. 1. Egzamin ze znajomości wykonywania polowania oraz zasad ochrony przyrody przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez ministra właściwego do spraw środowiska.

2. Złożenie z pozytywnym wynikiem egzaminu, o którym mowa w ust. 1, komisja, o której mowa w ust. 1, stwierdza zaświadczeniem.

3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

1) liczbę członków komisji, o której mowa w ust. 1, oraz jej skład, tak aby w skład komisji wchodziło:

a) nie mniej niż 3 członków spośród ekspertów z dziedziny ochrony przyrody, gospodarki łowieckiej oraz zasad posiadania i postępowania się myśliwską bronią palną,

b) przedstawiciel ministra właściwego do spraw środowiska — jako przewodniczący komisji,

c) przedstawiciel Polskiego Związku Łowieckiego,

d) przedstawiciel Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe,

2) dokumenty, jakie przedkłada osoba ubiegająca się o przystąpienie do egzaminu, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając, aby umożliwiały one pełną identyfikację tej osoby,

3) sposób przeprowadzania egzaminu, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając, aby obejmował on sprawdzenie znajomości przepisów dotyczących ochrony przyrody, gospodarki łowieckiej oraz posiadania i postępowania się myśliwską bronią palną,

4) wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 2.

Art. 20. 1. Warunkiem wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2, jest:

1) prowadzenie ewidencji skupu,

2) zapewnienie badań zwierzyny i mięsa zgodnie z przepisami o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz Inspekcji Weterynaryjnej.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, zakres ewidencji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, oraz jej wzór, kierując się rodzajem wy-

konywanej działalności gospodarczej w zakresie obrotu zwierzyną żywą lub tułaczami zwierzyny i ich częściami.

Art. 21. Organ zezwalający odmawia wydania zezwolenia, jeżeli przedsiębiorca nie spełnia warunków uzyskania zezwolenia.

Art. 21a. 1. Organ zezwalający cofa zezwolenie, jeżeli przedsiębiorca:

1) złoży wniosek o cofnięcie zezwolenia,

2) przestał spełniać warunki do uzyskania zezwolenia, z zastrzeżeniem ust. 2,

3) nie spełnia warunków wykonywania działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 2,

4) nie usunął stanu sprzecznego z warunkami uzyskania zezwolenia lub wykonywania działalności gospodarczej w terminie, o którym mowa w ust. 2.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, organ zezwalający może wezwać przedsiębiorcę do usunięcia stanu sprzecznego z warunkami uzyskania zezwolenia i wykonywania działalności gospodarczej, w terminie podanym w wezwaniu.

Art. 22. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do zezwoleń stosuje się przepisy o działalności gospodarczej.”;

4) w art. 27 w ust. 1 skreśla się wyrazy „obszaru kraju”;

5) w art. 38 w ust. 1 w pkt 8, w art. 41 w ust. 1 i 2 i w art. 43 w ust. 2 wyrazy „Ministrem Spraw Wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „ministrem właściwym do spraw wewnętrznych”;

6) w art. 43 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemiec niebędący członkiem Polskiego Związku Łowieckiego może wykonywać polowanie po wykupieniu polowania u przedsiębiorcy posiadającego zezwolenie na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 3, bądź na podstawie zgody ministra właściwego do spraw środowiska.”;

7) w art. 44 w ust. 1 wyrazy „obszaru całego kraju” zastępuje się wyrazami „terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”;

8) w art. 52 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) bez wymaganego zezwolenia wprowadza do obrotu zwierzynę żywą lub mięso zwierzyny ubitej,”.

Art. 2. 1. Sprawy o wydanie zezwolenia, wszczęte i niezakończone do czasu wejścia ustawy w życie, rozpoznaje się zgodnie z przepisami niniejszej ustawy.

2. Jeżeli wniosek złożony w sprawach, o których mowa w ust. 1, nie spełnia wymagań określonych niniejszą ustawą, organ zezwalający wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie jednego miesiąca.

Art. 3. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie upoważnień zmienianych niniejszą ustawą zachowują

moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych, jeżeli nie są sprzeczne z niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*